

183. Anders Adlercreutz (Fråga)

President! Bästa ministrar! Vi har alla fått erfara hur negativa följder det har haft för allt nordiskt samarbete att man inte kan resa fritt över gränserna nu under pandemin. Vi har haft en bristande förståelse hur viktigt det är att man ska kunna arbeta, studera och leva på båda sidorna om gränsen. Det är viktigt att vi nu inte efter pandemin odlar tankar om att höja de här trösklarna.

För att stärka det nordiska och för att förstärka förståelsen för nordiskt samarbete är det bra att börja med ungdomarna. Vi kan titta på studerande i övriga nordiska länder. Många finländare studerar i Sverige, men hemskt få svenskar studerar i Finland. Jag kan tänka mig att en liknande asymmetri också finns i andra nordiska länder. Kjell- Arne Ottoson myntade begreppet mentala barriärer. Det handlar till en del förstås om lagstiftning. Ledamot Kinnunen lyfte upp en bra sak här igår om att göra examina ekvivalenta, men detta handlar också om attityder. Vad kan vi göra för att det ska vara lika naturligt för en helsingforsare att studera i Trondheim som i Tammerfors eller för en stockholmare att studera i Helsingfors som i Helsingborg? Hur kan vi göra detta till ett naturligt och självklart val? Jag tror att det vore enormt viktigt för det fortsatta nordiska samarbetet och den fortsatta förståelsen för samarbetets betydelse om vi kan åstadkomma en sådan mental förändring.